Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26464
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Quib⁹ uisis apl⁹ dix̄. Hum q̄d ppt̄ me uenis
ti. ppt̄ te inq̄uit. si tam̄ tu es magus q̄ p̄
dicas d⁹os n̄ colu. Quib⁹ ille ait. Ego magus non
sum. sed sum apl⁹ di mei ihu xpi quē p̄dico.
Dū hēc agerent. un⁹ militū arreptus a demone.
euaginato gladio exclamans dix̄. Quid
m̄i et ubi uirtute proc̄sul. ut mittere⁹ me
ad hominē q̄ n̄ solū modo extrudere ab hoc
uase uiri sed etiā suis me uirtutib; incende
re potest. Utinā ueniret ad occursum ei. et
nihil mali ageret cont̄ illū. Cū autē hēc
dixisset. demoniū egressum est a milite. Mi
les igit̄ cecidit. et mortuus est. Interea uenit
p̄c̄sul cū magno furore. et stans secus sēm
apl̄m. et eū uidere n̄ poterat. Cui ille dix̄.
Ego sum quē queris p̄c̄sul. et statim apuit oculi
ei. et uidit illū. et indignans ait. Que est
insania hēc ut ētempnas iussionē n̄ram. et
ministros n̄ros subicias dīuoni tue. Uere enī
te magū atq; maleficū esse manifestū est.
Hunc autē feris te subiciā p ētemptu dē n̄re.